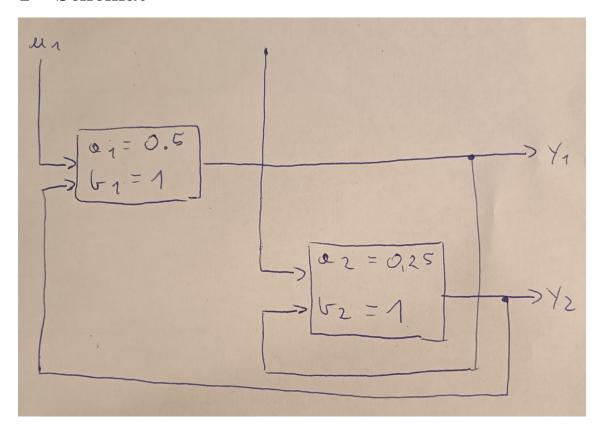
Sterowanie Procesami Ciągłymi Laboratoria 10.01.2021

SPRAWOZDANIE 6 STEROWANIE OPTYMALNE, WIELOWARSTWOWE

Autor Mikołaj Zapotoczny (252939)

1 Schemat

$$H = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$A = \begin{bmatrix} 0.5 & 0 \\ 0 & 0.25 \end{bmatrix}$$

$$B = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$u = \begin{bmatrix} u_1 \\ u_2 \end{bmatrix}$$

$$y = \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \end{bmatrix}$$

Kryterium kosztów:

$$Q(u_1, u_2) = (y_1 - 1)^2 + (y_2 - 2)^2$$

2 Optymalizacja działania systemu bez ograniczeń na zasoby.

2.1 Globalnie

$$y = K * u$$
$$u = K^{-1} * y_o$$
$$K = (I - A * H)^{-1} * B$$

```
clear all;
close all;

H=[0,1;1,0];
A=[0.5,0;0,0.25];
B=eye(2);
I=eye(2);

y1=1;
y2=2;
y=[y1;y2];

K=(I-A*H)^(-1) *B;

u=(K)^(-1) *y;
```

Uzyskujemy wektor u:

$$u = \boxed{\begin{array}{c} 0\\ \hline 1.75 \end{array}}$$

2.2 Lokalnie

$$u_i = \frac{y_{i,z} - a_i * H_i * y_z}{b_i}$$

Uzyskujemy wektor u:

$$u = \boxed{\begin{array}{c} 0\\ 1.75 \end{array}}$$

2.3 Wnioski

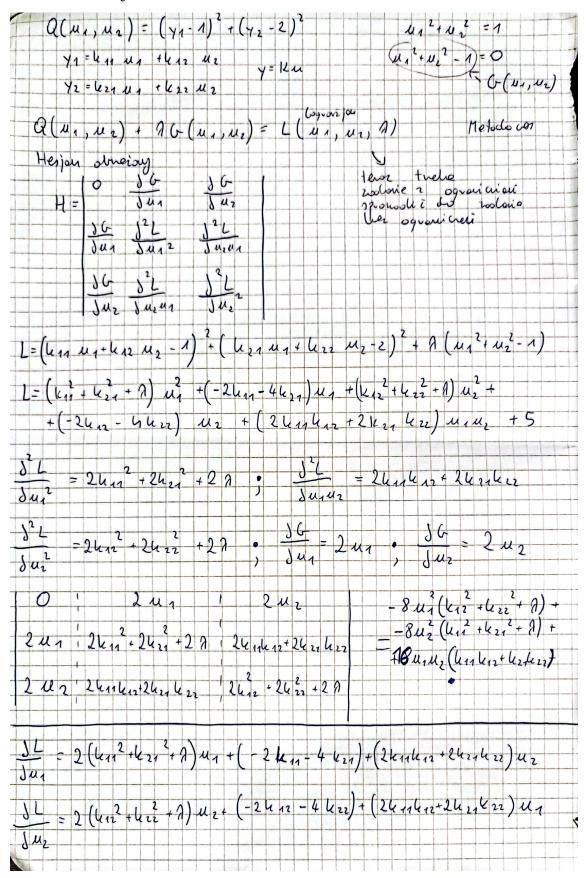
Widzimy, że za pomocą obu metod otrzymujemy te same wyniki. Można wyciągnąć wniosek, że korzystanie z jednej lub drugiej metody wynika głównie z przyczyn technicznych i z prostoty zapisu. Ponadto nasza optymalizacja nie mieści się w ograniczeniach dla zadania drugiego, co sprawia, że trzeba liczyć dalej.

3 Optymalizacja działania systemu z ograniczeniami

3.1 Skrypt Matlab'a

```
1 clear all;
close all;
_{4} H=[0,1;1,0];
A = [0.5, 0; 0, 0.25];
_{6} B=eye(2);
7 I = eye(2);
9 y1=1;
y2=2;
y = [y1; y2];
^{13} %Q=(y1-1)^2+(y2-2)^2;
K = (I - A * H) ^ (-1) * B;
u = (K)^{(-1)} *y;
u11 = (y(1) - A(1,:) .*(H(1,:)*y)) ./B(1,:);
u22=(y(2)-A(2,:).*(H(2,:)*y))./B(2,:);
1ambda=2;
a=K(1)*K(3)+K(2)*K(4);
b=K(3)*K(3)+K(4)*K(4)+lambda;
c=K(1)*K(1)+K(2)*K(2)+lambda;
u2 = (c*(K(3)+2*K(4)-a*K(1)+2*K(2)))/(c*b-a*a);
33 u1=(-b*u2+K(3)+2*K(4))/(a);
35 H1 = -8 * u1 * u1 * (K(3) * K(3) + K(4) * K(4) + lambda);
_{36} H2=-8*u2*u2*(K(1)*K(1)+K(2)*K(2)+lambda);
^{37} H3=16*u1*u2*(K(1)*K(3)+K(2)*K(1));
detHesjan=H1+H2+H3;
```

3.2 Rozwiązanie zadania

$$Q = k_{11}k_{12} + k_{21}k_{22}$$

$$b = k_{11}^{2} + k_{21}^{2} + A$$

$$c = k_{11}^{2} + k_{21}^{2} + A$$

$$c = k_{11}^{2} + k_{21}^{2} + A$$

$$Q = Q \cdot M_{1} + b \cdot M_{2} - k_{12} - 2k_{22} = D$$

$$Q = C \cdot M_{1} + Q \cdot M_{2} - k_{11} - 2k_{21}$$

$$Q = C \cdot M_{2} + k_{12} - k_{11} - 2k_{21}$$

$$Q = C \cdot M_{2} + c \cdot M_{2} - k_{12} - k_{11} - 2k_{21} + Q \cdot M_{2} - k_{11} - Q \cdot M_{2} + Q \cdot M_{2} - k_{11} - Q \cdot M_{2} + Q \cdot M_{2} - k_{11} - Q \cdot M_{2} + Q \cdot M_{2} - Q \cdot M_{2}$$

Workspace	
Name 📤	Value
⊞ a	0.9796
⊞ A	[0.5000,0;0,0.2500]
⊞ b	3.6327
⊞B	[1,0;0,1]
⊞ c	3.3878
detHesjan	-12.7588
⊞ H	[0,1;1,0]
⊞ H1	-3.7702
<u>₩</u> H2	-12.8804
<u></u> H3	3.8918
<u></u> I	[1,0;0,1]
<u></u> K	[1.1429,0.5714;0.2857,1.1429]
lambda	2
<u></u> u	[0;1.7500]
<u>₩</u> u1	0.3602
<u>₩</u> u11	[0,lnf]
<u>₩</u> u2	0.6894
<u>₩</u> u22	[Inf,1.7500]
<u></u> y	[1;2]
<u></u> ₩1	1
<u>₩</u> y2	2

3.3 Wnioski

W próbie dopasowania się do ograniczenia metodą cen z użyciem Lagranżjanu oraz Hesjanu obrzeżonego poniosłem porażkę. Zadanie jest bardzo trudne obliczeniowo i na pewno gdzieś popełniłem drobny błąd, którego nie mogę znaleźć.

Jak widać na załączonym skanie rozwiązania: wyznaczyłem Lagranżjan, oraz macierz obrzeżoną. Następnie policzyłem wyznacznik Hesjanu oraz pochodne Lagranżjanu po u1 i u2. Podstawiając jedno do drugiego powinienem otrzymać dodatni wyznacznik, lecz manipulując lambdą nie jestem w stanie doprowadzić wyznacznika do żądanego stanu. Powyżej przedstawiam wyniki dla jednego z lepszych wariantów. Da się zauważyć, że udało mi się dopasować do ograniczenia, jednakże, nie jest to najlepsze możliwe sterowanie.